

XXII Mistrzostwa Świata Ratowników w Warszawie w 1983 r.

Rok 1983 był dla WOPR rokiem szczególnym. Mimo trudnej sytuacji politycznej i ekonomicznej, spowodowanej kończącym się stanem wojennym, dzięki staraniom WOPR zorganizowane zostały po raz pierwszy i jak na razie

jedyny **Mistrzostwa Świata Ratowników Wodnych**. Zawody odbyły się 10-11 września 1983 r. w Warszawie na terenie kompleksu basenów „Warszawianka” i nad Jeziorkiem Czerniakowskim. Rywalizowało z reprezentacją WOPR osiem

Drużyna polska w komplecie. Chorąży Adam Stankiewicz, panie: Jolanta Haratym, Ewa Swoboda Anna Studzińska Barbara Simachowicz, oraz panowie: Jacek Krawczyk Paweł Kijanowski, Mirosław Baran, Wojciech Blechar.

Otwarcie zawodów przez wybranego w Warszawie prezydenta FIS Klaus Schmitza. Po prawej trener reprezentacji Polski Leszek Sobolewski, po lewej prof. Mieczysław Witkowski, obok dotychczasowy prezydent FIS José Antonio de Pasqual.

drużyn narodowych z Austrii, Bułgarii, Francji, Hiszpanii, Holandii, Irlandii, RFN i Włoch.

Mistrzostwa świata w Warszawie okazały się nie tylko wspaniałym sukcesem sportowym reprezentacji naszego kraju, ale również popisem organizacyjnym. Ówczesny prezydent FIS **Josef Schmitz** tak skomentował nasze przygotowanie całej imprezy: *...nie pamiętam tak wzorowo przygotowanej i przeprowadzonej imprezy...*

Polska była reprezentowana przez: Panie: J. Haratym, B. Simachowicz, A. Studzińską i E. Swobodę oraz przez panów M. Barana, W. Blechara, P. Kijanowskiego i J. Krawczyka. W klasyfikacji drużynowej polska drużyna zajęła I miejsce. Bohaterem polskiej reprezentacji został debiutujący na zawodach tej rangi osiemnastoletni Wojciech Blechar,

który dwa miesiące wcześniej na mistrzostwach Polski zajął zaledwie dziesiąte miejsce. Został on mistrzem świata w czwórboju ratowniczym (854,3 pkt), zdecydowanie wygrywając z następnymi zawodnikami. Cała reprezentacja Polski spisała się doskonale.

W klasyfikacji indywidualnej kobiet B. Simachowicz (767,1 pkt) była druga, na trzecim miejscu uplasowała się E. Swoboda (748,8 pkt.), J. Haratym zajęła dziewiąte miejsce, a A. Studzińska była dziesiąta. Polki w punktacji drużynowej zajęły drugie miejsce, a Polacy – pierwsze. W poszczególnych konkurencjach wieloboju polscy ratownicy zdobyli aż czternaście medali, w tym cztery złote. W konkurencjach indywidualnych złote medale zdobyli: W. Blechar na dystansie 50 m holowania manekina (0.36,29 min).

Defilada drużyn na basenie Warszawianki

W wiosłowaniu łodzią wszystkie trzy medale przypadły Polkom: złoty J. Haratym, srebrny – B. Simachowicz, a brązowy – E. Swobodzie. Na dystansie 200 m z przeszkodami E. Swoboda była trzecia (2.26,69), a B. Simachowicz uplasowała się na czwartej pozycji.

Wśród mężczyzn – poza wspomnianym już W. Blecharem – na dystansie 50 m holowania P. Kilanowski był dru-

gi (0.37,52 min). W rzucie kołem ratunkowym P. Kilanowski uplasował się również na drugiej pozycji (22,95 m), M. Baran był czwarty, a W. Blechar – szósty. W konkurencji wiosłowania łodzią trzecie miejsce zdobył J. Krawczyk (1.35,11 min), szósty był W. Blechar, a ósmy M. Baran. Na dystansie 200 m z przeszkodami W. Blechar był drugi (2.07,75 min), a J. Krawczyk – dziewiąty.

Dekoracja mistrzów konkurencji holowanie: I Wojciech Blechar
II Andrzej Kilanowski III Federico Perera. Medale wręczył przedstawiciel FIS.

Wojciech Blechar – ur. 03.05.1965 r. w Legnicy
zawodnik wyczynowy PZP, członek WOPR w Lublinie.
W 1988 r. zamieszkał na stałe we Frankfurcie nad Menem,
gdzie pracuje jako trener pływania i ratownik. Wielokrotny
mistrz Polski w ratownictwie wodnym, mistrz Europy oraz
trzykrotny Mistrz Świata.

Reprezentacja Polski
w towarzystwie prof.
Mieczysława Wit-
kowskiego i prezesa
WOPR Wojciecha
Płóciennika udekorowa-
niana przez ministra
sportu.

Pamiątkowa nalepka
z mistrzostw świata
ratowników wodnych.

Medal mistrzostw świata
i całą oprawę graficzną imprezy
zaprojektował artysta grafik,
instruktor WOPR Jerzy Burski